

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 4. Invidia auarum plectens pecuniâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

*Nec tibi bene esse potes pati, nec alteri,
Cùm interea frugalitate contento bene sit,
& ita bene, vt Ioue hospite dignus iudice-
tur. Quales fuère Philemon, & rustica illa
Baucis, qui paupertatem ferendo leuem ef-
fecère.*

Horat.
lib. 1. ep.
12. ad Ic-
cium.

*Si rectè fruëris, non est, vt copia maior
Ab Ioue donari possit tibi; tolle querelas:
Pauper enim non est, cui rerum suppetit
usus.*

*Si ventri bene, si lateri est, pedibusq; tuis,
nil*

*Diuitia poterunt regales addere maius.
Si fortè in medio positorum abstemius, her-
bis*

*Vinis & vrtica: sic viues protinus, vt te
Confestim liquidus fortuna riuus in auret.
Vel quia naturam mutare pecunia nescit,
Vel quia cuncta putas unâ virtute minorâ.*

§. IV.

Inuidia auarum plectens pecuniâ.

At, ne inuidia fortasse hîc nihil negotij
gerere videatur, audite, obsecro, inuidiam
auaritiam, aut auaram inuidiam. Refert
idoneus author Ioannes Nider, à fide dignis
hominibus se intellexisse, suoq; tempore,
Constantiæ accidisse, vt quidam collectis
multis

Ioan. Ni-
der lib. 3.
cap. 5.
Formica-
rij.

multis nummis argenteis, ijsque partim seruandis, partim dissimulandis, rogaret, in commune valetudinarium admitti, atque inter pauperes ali. Impetrauit. ibi, velut Tantalus inter aquas, maluit carere delitijs, quam diuitijs. Itaque, ne suos nummos cogere tur expendere, pulmentis atque olusculis victitauit, magis nummorum suorum aspectu, quam ciborum vsu pastus. Postquam satis diu hanc miseram vitam vixit, tandem morbo afflictus, mortem sensit in foribus esse, dolensque sibi adhuc pecuniam superesse, qua neque ipse vsus erat, neque alios gaudere volebat, mirabile consilium cepit. Siquidem *de farina auena sibi pulmentum impatientissime clamabat preparandum. Quod cum factum esset, sedit egrotus solus, more solito, in lecto, & loco micarum panis minutatim spargere cepit denarios, quos occultauerat, in pulmentum auenaceum, quasi panem intereret. Quis non diceret, auri atque argenti sacram esse famem? Ne alijs, quod comparsum erat, relinqueretur, ipse deuorauit, sed non sine diuina Nemese. Nam ubi, arrepto cochleari, auidissime argenteam offam cepit ori inferre, illico suffocatus est; ut eadem opera & peccatum, & poena peccati iungerentur. Quamquam,*

VL

Martial.
l. 8.

Luc. 12.
10,

vt malum multiplicaretur, etiam amentia cum stultitia iuncta fuit. I, auare, *Rape, congere, aufer, posside, relinquendum est.* Condas licet, relinquendum est: deuores licet, relinquendum est, & fortè *hac nocte animam tuam repetunt à te.* Nonnè meritò Dominus talem *stultum* appellauit?

§. V.

Tragicum auaritia in se ipsam sciens exemplum.

Anton.
Balinghem in
Zoopæd.
tit. Ho-
spitalitas,

Nemo sapiùs scilicet veriusque ludit Heautontimorumenon, quàm auarus; qui & in aliorum exitium viuit, & in suum. Quod plus quàm Tragico exemplo docet Antonius Balinghem. E Martia Polonorum gente non nemo fuit, patria Pultouiensis, cui vita militaris placuit. Castra igitur secutus, complures annos, à domo paterna abfuit, seu prædis, seu stipendijs insigniter ditatus. Tandem Sagum togâ mutare, ac postliminio domum redire statuit, vt acquisita exoneraret, suasque opes cum parentibus communes faceret. Sed quia diurni temporis absentia magnam in vultu habituque mutationem induxerat, neque noscebat suos redux, neque noscebatur. Iam in conspectu vrbs patriæ erat, cum obuiam habuit mulierem